บทที่ 4
ผลการศึกษา

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลของความยาวกล้ามเนื้อข้อไหล่ในนักกีฬาว่ายน้ำเยาวชนที่มีและไม่มีอาการข้อไหล่เจ็บทั้งเพศหญิงและชาย อายุระหว่าง 13-20 ปี นักกีฬามีประวัติการว่ายน้ำติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า 1 ปี ฝึกซ้อมอย่างน้อย 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเคยเข้าแข่งขันในรายการที่สมาคมแห่งประเทศไทยให้การรับรอง มีอาสาสมัครเข้าร่วมการศึกษาทั้งหมด 39 คน เป็นนักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บ จำนวน 24 คน โดยนักกีฬา 18 คนมีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง และ 6 คนมีข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว และนักกีฬาที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้างจำนวน 15 คน

การรายงานผลข้อมูลที่ได้จากการศึกษา และการวิเคราะห์ผลแสดงตามลำดับต่อไปนี้

(1) ความเชื่อถือภายในผู้วัด

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

(3) ท่าทางการว่ายน้ำ

(4) อาการเจ็บในกลุ่มนักกีฬาว่ายน้ำที่มีข้อไหล่เจ็บ

(5) ความแตกต่างของความยาวกล้ามเนื้อ

4.1 ความเชื่อถือภายในผู้วัด

การประเมินความเชื่อถือภายในผู้วัด (intrarater reliability) โดยศึกษากับอาสาสมัครที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 12 คน ทำการวัดความยาวกล้ามเนื้อทุกตัวแปร 2 ครั้ง (measures) 2 รอบระยะเวลา (session) ที่ห่างกัน 1 วัน นำค่าเฉลี่ย (ของการวัดทั้ง 2 ครั้ง) ในแต่ละรอบระยะเวลา มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ intraclass correlation coefficient, ICC (3,2) แบบ average measure ผลการวิเคราะห์ พบว่าความเชื่อถือของวิธีการวัดของความยาวกล้ามเนื้อส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก แต่พบว่าความยาวกล้ามเนื้อของ shoulder internal rotation ยังมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (IR = 0.674) จึงได้ทำการปรับเทคนิคการวัดใหม่ และทดสอบในอาสาสมัครเพิ่มอีก 9 คน พบว่า ความน่าเชื่อถือในการวัดค่าความยาวกล้ามเนื้อทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีเยี่ยม (ICC อยู่ระหว่าง 0.816- 0.947)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.1 ความน่าเชื่อถือภายในผู้วัดของตัวแปรความยาวกล้ามเนื้อแสดงค่า ICC (3,1)

ตัวแปร	**ICC(3,2)**
LDTM	0.835
ER	0.901
IR*	0.816
PMJ	0.947
PMI	0.941
CSE	0.929
SK	0.842
IK	0.940
CP_SN	0.881
PLA_TS	0.928
SI	0.894

หมายเหตุ LD = latissimus dorsi ER = shoulder external rotation, IR = shoulder internal rotation, PMJ = pectoralis major, PMI = pectoralis minor, CSE = range of combined shoulder elevation, SK = superior Kibler, IK = inferior Kibler, CP_SN = ระยะจาก root of scapular ในแนว horizontal level จนถึง spinous process of thoracic spine, PLA_TS = ระยะจาก inferior angle of scapular ในแนว horizontal level จนถึง spinous process of thoracic spine, SI = scapular index

***หมายเหตุ** ค่าความเชื่อถือภายในผู้วัดของ shoulder internal rotation (IR) เป็นข้อมูลที่ได้จากการปรับเทคนิคการวัดใหม่

จากตารางที่ 4.1 พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับสูง (ICC มากกว่า 0.75) มีเพียงค่าช่วงการเคลื่อนไหวของแขนเข้าด้านใน (shoulder internal rotation) มีค่าความน่าเชื่อถือปานกลาง (IR = 0.674) ผู้วิจัยจึงได้วัดใหม่โดยปรับเทคนิคให้มีความแม่นยำมาก จึงได้ค่าความเชื่อมั่นครั้งใหม่ คือ 0.816 ดังนั้น พบว่าตัวแปรทุกตัวมีค่าความเชื่อถือสูงทั้งหมด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.2 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 การทดสอบการกระจายตัวตามโค้งปกติของข้อมูลทั่วไป

การทดสอบการกระจายตัวตามโค้งปกติ (Test of normality) โดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov อาสาสมัครเข้าร่วมการศึกษาทั้งหมด 39 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ อาสาสมัครที่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง 18 คน เป็นเพศชาย 9 คน เพศหญิง 9 คน, ข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว 6 คนเป็นเพศชาย 4 คน เพศหญิง 2 คน และอาสาสมัครที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง 15 คนเป็นเพศชาย 11 คนและเพศหญิง 4 คน จากการวิเคราะห์ค่าการกระจายตัวตามโค้งปกติของข้อมูลทั่วไป พบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามโค้งปกติ ($p \leq 0.05$) ได้แก่ เพศ และสถิติการว่ายน้ำท่าฟรีสไตล์ 100 เมตรที่ดีที่สุดของอาสาสมัครทั้งสามกลุ่มที่พบว่ามีค่าการกระจายไม่เป็นไปตามโค้งปกติ รวมถึงข้อมูลทางด้านอายุ ส่วนสูง BMI และจำนวนเวลาชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมของอาสาสมัครในกลุ่มที่มีอาการข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้างไม่เป็นตามโค้งปกติ ($p \leq 0.05$) (ตารางที่ 4.2) จากการที่ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจกไม่เป็นไปตามโค้งปกติ ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลของข้อมูลทั่วไปควรใช้สถิตินอนพาราเมตริก ผลการศึกษาดังกล่าวมีตัวแปร 3 กลุ่ม จึงเลือกใช้สถิติ Kruskal Wallis test .ในการวิเคราะห์ขั้นต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.2 แสดงการทดสอบค่าการกระจายตามโค้งปกติของตัวแปรต่างๆ แบ่งเป็นกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง, ข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว และไม่มีข้อไหล่เจ็บ

ตัวแปร	กลุ่ม	Kolmogorov-Smirnov		
		statistics	df	Sig
เพศ	เจ็บไหล่สองข้าง	0.334	18	0.000*
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.407	6	0.001*
	ไม่เจ็บไหล่	0.453	15	0.000*
อายุ	เจ็บไหล่สองข้าง	0.195	18	0.010*
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.251	6	0.233
	ไม่เจ็บไหล่	0.278	15	0.097
น้ำหนัก	เจ็บไหล่สองข้าง	0.215	18	0.052
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.191	6	0.638
	ไม่เจ็บไหล่	0.137	15	0.790
ส่วนสูง	เจ็บไหล่สองข้าง	0.212	18	0.050*
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.226	6	0.546
	ไม่เจ็บไหล่	0.148	15	0.290
BMI	เจ็บไหล่สองข้าง	0.188	18	0.010*
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.294	6	0.100
	ไม่เจ็บไหล่	0.194	15	0.208
ประสบการณ์การแข่งขัน	เจ็บไหล่สองข้าง	0.169	18	0.343
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.172	6	0.452
	ไม่เจ็บไหล่	0.118	15	0.768
จำนวนชั่วโมงการฝึกซ้อม	เจ็บไหล่สองข้าง	0.255	18	0.017*
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.263	6	0.495
	ไม่เจ็บไหล่	0.155	15	0.478
เวลาที่ดีที่สุด	เจ็บไหล่สองข้าง	0.346	18	0.000*
	เจ็บไหล่ข้างเดียว	0.379	6	0.004*
	ไม่เจ็บไหล่	0.282	15	0.001*

หมายเหตุ * = $p<0.05$ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง ข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว และไม่มีข้อไหล่เจ็บเมื่อทดสอบการกระจายตัวตามโค้งปกติ (test of normality)

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย ของตัวแปรต่อเนื่อง ได้แก่ อายุ, น้ำหนัก, ส่วนสูง BMI, ประสบการณ์ที่ว่ายน้ำ, เวลาที่ใช้ฝึกซ้อมปัจจุบัน และสถิติการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ว่ายน้ำในท่าฟรีสไตล์ 100 เมตรที่ดีที่สุดของนักกีฬาทั้งสามกลุ่ม คือกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง, กลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียง และกลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บ เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ Kruskal-Wallis Test พบว่า อายุ และ จำนวนเวลาที่ใช้ฝึกซ้อม (ชั่วโมง/สัปดาห์) มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.029$ และ $p= 0.023$) โดยพบว่า อายุเฉลี่ยของกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้างมีอายุเฉลี่ยน้อยที่สุด ประมาณ 14 ปี รองลงมาคือ กลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บข้างเดียว และกลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บมีอายุมากที่สุดคือประมาณ 15ปี (14.28 ± 1.07 vs $15.17 \pm 1.72 \pm 15.93 \pm 2.02$ปี) รวมถึงจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการฝึกซ้อมพบว่า กลุ่มข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้างมีจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการฝึกซ้อมมากที่สุดประมาณ 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รองลงมาคือกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บข้างเดียว และกลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บตามลำดับ (29.94 ± 7.31 vs 18.50 ± 8.46 vs 17.30 ± 7.27 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย ของข้อมูลพื้นฐาน จำแนกตามกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บสองข้าง กลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บ และกลุ่มข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว

ตัวแปร	กลุ่มข้อไหล่เจ็บสองข้าง (n = 18 คน)	กลุ่มข้อไหล่ไม่เจ็บ (n =15 คน)	กลุ่มข้อไหล่เจ็บข้างเดียว (n=6 คน)	p-value
จำนวนเพศชาย, หญิง *(คน)*	9, 9 (50%, 50%)	11, 4 (73.33%, 26.67%)	4, 2 (66.67%, 33.33%)	0.385
อายุ (ปี) $(\bar{X} \pm SD)$ *(ค่าต่ำสุด - ค่าสูงสุด)*	14.28 ± 1.07 (13 - 17)	15.93 ±2.02 (13 - 20)	15.17±1.72 (13-17)	0.029*
น้ำหนัก (กิโลกรัม) $(\bar{X} \pm SD)$ *(ค่าต่ำสุด - ค่าสูงสุด)*	55.62 ± 8.34 (45-70)	62.97 ± 9.70 (46.5-83)	60.00±8.00 (50-70)	0.072
ส่วนสูง (เซนติเมตร) $(\bar{X} \pm SD)$ *(ค่าต่ำสุด - ค่าสูงสุด)*	164.00 ± 7.47 (154-179)	169.80 ± 7.27 (160-187)	164.67±9.00 (153-176)	0.089
BMI (kg/m^2) $(\bar{X} \pm SD)$ *(ค่าต่ำสุด - ค่าสูงสุด)*	20.63± 2.40 (18.08-25.71)	21.76 ± 2.47 (17.72-26.08)	22.24±3.61 (19.15-29.05)	0.375
ประสบการณ์ที่ว่ายน้ำ (ปี) $(\bar{X} \pm SD)$ *(ค่าต่ำสุด - ค่าสูงสุด)*	6.33 ± 2.28 (3-12)	8.00 ± 3.46 (3-15)	7.83±1.94 (6-11)	0.196
เวลาที่ใช้ฝึกซ้อม (ชั่วโมง/สัปดาห์) $(\bar{X} \pm SD)$ *(ค่าต่ำสุด - ค่าสูงสุด)*	29.94 ± 7.31 (12-33)	17.30 ± 7.27 (5-30)	18.50±8.46 (7-33)	0.023*
สถิติ 100 เมตรที่ดีที่สุด (นาที) $(\bar{X} \pm SD)$ *(ค่าต่ำสุด - ค่าสูงสุด)*	1.00 ± 0.19 (0.59-1.17)	0.87 ± 0.27 (0.52-1.16)	0.91±0.26 (0.57-1.1)	0.488

* = $p<0.05$ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักกีฬากลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บสองข้าง เจ็บข้อไหล่ข้างเดียว และกลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บโดยใช้สถิติ Kruskal-Wallis Test

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.3 ท่าทางการว่ายน้ำ

ตารางที่ 4.4 ท่าทางการว่ายน้ำที่ใช้แข่งขัน จำแนกตามกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บสองข้าง, กลุ่มที่ข้อไหล่ไม่เจ็บ และ กลุ่มที่ข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว

ท่าทางการว่ายน้ำ	**กลุ่มข้อไหล่เจ็บสองข้าง** (n = 18 คน)	**กลุ่มข้อไหล่ไม่เจ็บ** (n =15 คน)	**กลุ่มข้อไหล่เจ็บข้างเดียว** (n=6 คน)
ฟรีสไตล์	3 (16.67%)	5 (33.33%)	2 (33.33%)
กบ	7 (38.89%)	4 (26.67%)	1 (16.67%)
กรรเชียง	1 (5.55%)	3 (20%)	-
ผีเสื้อ	3 (16.67%)	2 (13.33%)	2 (33.33%)
ฟรีสไตล์ และกบ	1 (5.55%)	-	-
ฟรีสไตล์ และกรรเชียง	-	-	-
ฟรีสไตล์ และผีเสื้อ	-	-	1 (16.67%)
กบ และผีเสื้อ	-	-	-
ฟรีสไตล์, กบและกรรเชียง	-	-	-
ฟรีสไตล์, กบ และผีเสื้อ	1 (5.55%)	-	-
ฟรีสไตล์,กรรเชียง และผีเสื้อ	-	-	-
ฟรีสไตล์, กบ, กรรเชียง และผีเสื้อ	2 (11.12%)	1 (6.67%)	-
รวม (ร้อยละ)	**18 (100)**	**15 (100)**	**6 (100)**

n = 39 (คน)

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักกีฬากลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บสองข้างทั้งหมด 15 คน มีท่าทางการว่ายน้ำที่ใช้ในการแข่งขันมากที่สุด คือ ท่ากบถึง 8 คน (ร้อยละ 38.89) รองลงมาคือ ท่าผีเสื้อและฟรีสไตล์เท่ากันอย่างละ 3 คน (ร้อยละ 16.67) แข่งขันรวมหลายท่าทาง 4คน (ร้อยละ 22.21) และแข่งขันท่ากรรเชียง 1คน (ร้อยละ 5.55)

กลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว 6 คน พบว่า ท่าทางที่ใช้ในการแข่งขัน คือ ท่าฟรีสไตล์เท่ากับท่าผีเสื้อมากที่สุด คือ ท่าละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ ท่ากบ และหลายท่าทางการแข่งขัน ท่าละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และกลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บ 15 คน พบว่าท่าที่ใช้ใน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การแข่งขัน คือ ท่าฟรีสไตล์มากที่สุด คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ33.3 รองลงมาคือ ท่ากบ, ท่ากรรเชียง และท่าผีเสื้อ คิดเป็นร้อยละ 26.7, 20.0 และ 13.3 ตามลำดับ

4.4 อาการเจ็บในกลุ่มนักกีฬาว่ายน้ำที่มีข้อไหล่เจ็บ

ข้อมูลพื้นฐานและท่าทางการว่ายน้ำที่ได้แสดงในข้างต้นเป็นการบรรยายผลเทียบระหว่างกลุ่มนักกีฬาว่ายน้ำที่มีข้อไหล่เจ็บสองข้าง,ข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว และไม่มีอาการข้อไหล่เจ็บ การรายงานผลการศึกษาต่อไปนี้จะแสดงอาการเจ็บเฉพาะกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บเท่านั้น (ข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง และข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว) โดยแทนที่จะพิจารณาเป็นรายบุคคล จะพิจารณาเป็นรายข้อไหล่ โดยจำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการศึกษา 39 คน มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง 18 คน, มีข้อไหล่เจ็บข้างเดียว 6 คน และมีข้อไหล่ปกติทั้งสองข้าง 15 คน การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ จะแบ่งกลุ่มตามจำนวนข้อไหล่แยกเป็นกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บ 42 ข้อไหล่ และกลุ่มที่มีข้อไหล่ปกติ 36 ข้อไหล่

จากตารางที่ 4.5 จำนวนข้อไหล่ที่เจ็บจำแนกตามความถนัดในกลุ่มนักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บสามารถแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็น 2 กลุ่มคือ (1) นักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บทั้งสองข้าง 18 คน (ร้อยละ 75) (2) นักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บเพียงข้างเดียว 6 คน (ร้อยละ 25) หากเมื่อพิจารณาในเชิงปริมาณก็จะพบว่า ในกลุ่มย่อยที่ 1 นักกีฬา 1 คน มีอาการเจ็บ 2 ข้อไหล่ แต่ในกลุ่มย่อยที่ 2 นักกีฬาจะมีอาการเจ็บเพียง 1 ข้อ ดังนั้นเมื่อรวมจำนวนข้อไหล่ทั้งหมดที่มีอาการเจ็บก็จะมีตัวเลขมากกว่าจำนวนคนที่เจ็บ ในกลุ่มย่อยที่ 1 มีข้อไหล่ที่มีอาการเจ็บหรือมีปัญหา 36 ข้อไหล่ เป็นข้อไหล่ข้างถนัดและไม่ถนัดอย่างละครึ่งหนึ่ง ส่วนในกลุ่มย่อยที่ 2 มีข้อไหล่ที่มีอาการเจ็บเพียง 6 ข้อไหล่ และเป็นเฉพาะข้อไหล่ข้างถนัด จำนวนข้อไหล่ทั้งหมดที่มีอาการเจ็บหรือมีปัญหาจึงเป็น 42 ข้อไหล่

ตารางที่ 4.5 จำนวนข้อไหล่ที่มีอาการเจ็บ จำแนกตามความถนัด และกลุ่มย่อยนักกีฬา

	กลุ่มนักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บ 2 ข้าง (n = 18)	**กลุ่มนักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บข้างเดียว (n = 6)**
จำนวนข้อไหล่ข้างถนัดที่มีอาการเจ็บ	18	6
จำนวนข้อไหล่ข้างไม่ถนัดที่มีอาการเจ็บ	18	-
รวม	36	6

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ระดับความเจ็บปวดของข้อไหล่ในขณะพักและว่ายน้ำ

ในการศึกษานี้ได้ให้นักกีฬาว่ายน้ำรายงานอาการเจ็บเป็นรายข้อไหล่ หมายถึง หากนักกีฬารายนั้นมีอาการเจ็บทั้ง 2 ข้อไหล่ นักกีฬาจะต้องรายงานอาการเจ็บ และท่าทางที่ทำให้เจ็บที่จำเพาะกับข้อไหล่แต่ละข้อ ระดับอาการเจ็บจะต้องรายงานเป็นตัวเลข จากตัวเลขน้อยสุด คือ 0 ซึ่งหมายถึงไม่มีอาการเจ็บ ไปจนถึง ค่าสูงสุด คือ 10 หรือมีอาการเจ็บสูงสุด ในที่นี้ได้จัดระดับความเจ็บปวดใหม่เป็น 5 ระดับ ตามนิยามของ (1) คือ ไม่เจ็บ หรือค่าความเจ็บปวดเท่ากับ 0, เจ็บน้อย หรือค่าความเจ็บปวดระหว่าง 1 - 3, เจ็บปานกลาง หรือค่าระหว่าง 4 – 6, เจ็บมาก ระหว่าง 7 - 9 และความเจ็บปวดระดับสุดท้าย หรือ เจ็บจนทนไม่ไหว เท่ากับ 10

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อไหล่ที่มีความเจ็บปวดในระดับต่างๆ พบว่าอาการเจ็บข้อไหล่ของนักกีฬาว่ายน้ำในขณะพักจะแตกต่างจากในขณะว่ายน้ำ จะเห็นว่าในขณะพักนักกีฬาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.05) ไม่มีอาการเจ็บ แต่ในขณะว่ายน้ำนักกีฬาส่วนใหญ่จะมีอาการเจ็บปานกลาง (ร้อยละ 69.05) และพบว่าค่ากลางของข้อมูลหรือที่เรียกว่า ค่ามัธยฐานของความเจ็บปวดในขณะว่ายน้ำเท่ากับ 5 แต่ในขณะพักเท่ากับ 0

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของข้อไหล่ที่มีความเจ็บปวดในระดับต่างๆ ขณะพักและว่ายน้ำ

กิจกรรมที่มีอาการเจ็บ	**จำนวน (ร้อยละ) ของข้อไหล่ที่มีความเจ็บปวดในระดับต่างๆ**			
	ไม่เจ็บ (0)	*เจ็บน้อย (1 – 3)*	*เจ็บปานกลาง (4 – 6)*	*เจ็บมาก (7 – 9)*
ขณะพัก (ร้อยละ)	29 (69.05)	11 (26.19)	2 (4.76)	-
ขณะว่ายน้ำ (ร้อยละ)	-	10 (23.81)	29 (69.05)	3 (7.14)

n = 42 (ข้อไหล่)

ระยะของการว่ายน้ำที่มีข้อไหล่เจ็บ

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักกีฬาว่ายน้ำที่มีอาการเจ็บข้อไหล่ จะแสดงอาการเจ็บชัดเจนในขณะว่ายน้ำ ในการศึกษานี้ยังพบอีกว่านักกีฬามักรายงานอาการเจ็บที่สัมพันธ์กับช่วงการเคลื่อนไหวของข้อไหล่ สอดคล้องกับการจำแนกระยะของการว่ายน้ำ ระยะของการว่ายน้ำ (phase of swim) ของนักกีฬาว่ายน้ำมักพิจารณาจากการเคลื่อนไหวของข้อไหล่เป็นสำคัญ เป็น 4 ระยะ คือ entry and catch (hand entry), pull, push, และ recovery

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

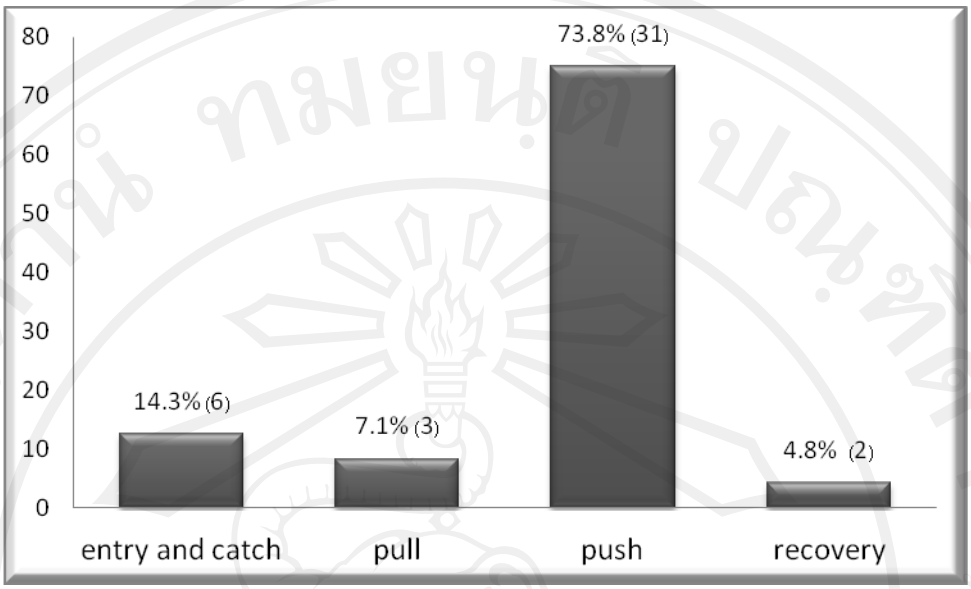

n = 42 (ข้อไหล่)

กราฟ 4.1 แสดงร้อยละ (จำนวน) ข้อไหล่ที่มีอาการเจ็บ เมื่อเทียบกับจำนวนข้อไหล่ทั้งหมดในกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บในระยะของการว่ายน้ำ (phase of swim) ระยะต่างๆ

จากกราฟ 4.1 จะเห็นได้ว่า ข้อไหล่เกือบ 3 ใน 4 (ร้อยละ 73.8) มีอาการเจ็บในระยะผลัก (push) ซึ่งระยะผลักเป็นช่วงเวลาที่เริ่มจากมืออยู่ในตำแหน่งต่ำกว่าข้อไหล่ จนถึงมือกวาดไปทางด้านหลังจนพ้นจากน้ำ

4.5 ความแตกต่างของความยาวกล้ามเนื้อ

ในการศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความยาวกล้ามเนื้อข้อไหล่ระหว่างกลุ่มที่มีและไม่มีอาการข้อไหล่เจ็บ กลุ่มนักกีฬาที่เข้าสู่การศึกษานี้มีทั้งที่เจ็บข้อไหล่ 2 ข้าง และข้างเดียว ดังนั้น ในการวิเคราะห์จะพิจารณาจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนข้อไหล่ โดยมีนักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บสองข้าง 18 คน, เจ็บข้อไหล่ข้างเดียว 6 คน และไม่มีข้อไหล่เจ็บ 15 คน สรุปเป็นกลุ่มข้อไหล่เจ็บ 42 ข้อไหล่ และ ข้อไหล่ไม่เจ็บ 36 ข้อไหล่

การศึกษานี้มีการทดสอบข้อกำหนดทางสถิติ (assumption) คือการทดสอบความเป็นโค้งปกติ (normality) และความแปรปรวนเท่า (equality of variance หรือ homoscedasticity) เพื่อยืนยันว่าสามารถใช้การวิเคราะห์ค่าความยาวกล้ามเนื้อโดยสถิติพาราเมตริกหรือนอนพาราเมตริกต่อไป

ความเป็นโค้งปกติ (normality)

โดยการพิจารณาจาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

(1.1) กราฟ ได้แก่ ฮีสโตแกรม (histogram), stem-and-leaf plot เพื่อพิจารณาว่ารูปกราฟเป็นโค้งรูประฆังคว่ำ (bell-shaped) และพิจารณาว่าข้อมูลมีการกระจายจากโค้งปกติมากหรือน้อยโดยใช้ normal probability plot หากเส้นกราฟมีความเบ้และความโด่งจะต้องพิจารณาจาก box plot

(1.2) การทดสอบด้วยสถิติ Kolmogorov-Smirnov เพื่อทดสอบสมมติฐานว่าการกระจายเป็นโค้งปกติหรือไม่

(1.3) การทดสอบความเบ้และความโด่ง โดยพิจารณาจากค่า standardized skewness และ kurtosis ($Z_{skewness}$, $Z_{kurtosis}$) โดยที่พิจารณาค่าวิกฤติ (critical p-value) ที่ $Z_{.001}$ (Tabachnick & Fidell, 2007)

พบว่าตัวแปรทุกตัว ค่าความยาวกล้ามเนื้อส่วนใหญ่มีค่าการกระจายไม่เป็นไปตามโค้งปกติและมีอาการเบ้และโด่ง ผู้วิจัยจึงตัดสินใจจะวิเคราะห์ด้วยสถิตินอนพาราเตริก (non- parametric) ของค่าความยาวกล้ามเนื้อทุกตัวแปร คือ Mann-Whitney U test

4.5.1 การทดสอบการกระจายตัวตามโค้งปกติของค่าตัวแปรต่างๆของความยาวกล้ามเนื้อ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความยาวกล้ามเนื้อจะมีการแบ่งอาสาสมัครเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนข้อไหล่ทั้งหมด 78 ข้อไหล่คือ กลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บ 42 ข้อไหล่ และกลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บหรือข้อไหล่ปกติ 36 ข้อไหล่ จากตารางที่ 4.7 มีการทดสอบการกระจายตัวตามโค้งปกติ (Test of normality) จะมีการทดสอบโดยใช้สถิติ Kolmogorov-Smirnov พบว่า ค่าความยาวกล้ามเนื้อ latissimus dorsi ของทั้งกลุ่มที่มีและไม่มีข้อไหล่เจ็บมีการแจกแจงไม่เป็นไปตามโค้งปกติ ($p \leq 0.05$) รวมทั้งช่วงการเคลื่อนไหวshoulder external rotation, shoulder internal rotation, range of combine shoulder elevation, ความยาวกล้ามเนื้อ pectoralis major และระยะ superior Kibler ไม่เป็นไปตามโค้งปกติ ($p \leq 0.05$) ดังนั้น พบว่าการกระจายส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามโค้งปกติจึงเลือกใช้การวิเคราะห์แบบนอนพาราเมตริก คือ Mann Whitney U Test

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.7 แสดงการทดสอบค่าการกระจายตามโค้งปกติของตัวแปรต่างๆ แบ่งเป็นกลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บและไม่มีข้อไหล่เจ็บแบ่งตามจำนวนข้อไหล่

ตัวแปร	กลุ่ม	Kolmogorov-Smirnov		
		Statistics	df	Sig.
LD+TM	เจ็บข้อไหล่	0.220	42	0.000*
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.264	36	0.000*
ER	เจ็บข้อไหล่	0.149	42	0.019*
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.137	36	0.084
IR	เจ็บข้อไหล่	0.144	42	0.028*
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.088	36	0.200
PMJ	เจ็บข้อไหล่	0.172	42	0.003*
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.128	36	0.142
PMI	เจ็บข้อไหล่	0.099	42	0.200
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.087	36	0.200
CSE	เจ็บข้อไหล่	0.147	42	0.023*
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.090	36	0.200
SK	เจ็บข้อไหล่	0.174	42	0.003*
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.109	36	0.200
IK	เจ็บข้อไหล่	0.093	42	0.200
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.138	36	0.080
SI	เจ็บข้อไหล่	0.087	42	0.200
	ไม่เจ็บข้อไหล่	0.062	36	0.200

*= $p<0.05$ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักกีฬากลุ่มที่มีและไม่มีข้อไหล่เจ็บ

ตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพบความแตกต่างทางสถิติเพียงตัวแปรเดียว คือนักกีฬาที่มีข้อไหล่เจ็บมีช่วงการเคลื่อนไหว shoulder internal rotation มากกว่ากลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (69.48 ± 8.24 vs 63.61 ± 9.20 องศา p=0.004) และมีค่าช่วงการเคลื่อนไหวน้อยกว่าค่าปกติคือ 70 องศา

รวมถึงการเปรียบเทียบความยาวกล้ามเนื้อเทียบกับค่าปกติที่ไม่ใช่นักกีฬา พบว่า LD+TM ของกลุ่มอาสาสมัครได้มุมน้อยกว่าค่าปกติ (170.14± 12.38 vs 172.95 ± 7.56, ค่าปกติ 180 องศา)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ช่วงการเคลื่อนไหว IR ได้ช่วงการเคลื่อนไหวน้อยกว่าค่าปกติ (69.48 ± 8.24 vs 63.61 ± 9.20 ค่าปกติคือ 70 องศา) แต่ช่วงการเคลื่อนไหว ER (106.23 ± 10.15 และ 103.54 ± 10.23 ค่าปกติคือ 90 องศา), และความยาวกล้ามเนื้อ PMj (186.06 ± 9.72 และ 185.78 ± 9.84 ค่าปกติคือ 140 องศา) มีค่ามากกว่าค่าปกติ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและผลการวิเคราะห์ทางสถิติระหว่างกลุ่มที่มีอาการข้อไหล่เจ็บและกลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บ โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิตินอนพาราเมตริก คือ Mann Whitney U Test

ตัวแปร	**กลุ่มที่มีข้อไหล่เจ็บ (N = 42) mean±sd (min-max)**	**กลุ่มที่ไม่มีข้อไหล่เจ็บ (N = 36) mean±sd (min-max)**	**p-value**	**ค่าปกติ**
Latissimus dorsi ร่วมกับ teres major (องศา)	170.14 ± 12.38 (136-182)	172.95 ± 7.56 (155-181.5)	0.940	180
Pectoralis major (องศา)	186.06 ± 9.27 (137.5-195)	185.78 ± 9.84 (156-199.5)	0.936	140
pectoralis minor วัดระยะตั้งฉาก (เซนติเมตร)	3.94±1.27 (1.7-6.25)	3.93±1.23 (1.95-6.35)	0.896	-
shoulder external rotation (องศา)	106.23±10.15 (90.5-127)	103.54±10.23 (76.50-127.5)	0.391	90
shoulder internal rotation (องศา)	69.48±8.24 (50-82.5)	63.61±9.20 (42.33-83)	0.004*	70
Range of combine shoulder elevation: (CSE) (องศา)	-1.44±6.99 (-)18.5-11	-4.17±7.64 (-)19.5-15	0.088	-
Superior Kibler (เซนติเมตร)	6.04±1.13 (3.9-8.45)	6.01±0.92 (4-8.2)	0.443	-
inferior Kibler (เซนติเมตร)	7.90±1.35 (5.5-11.1)	7.65±1.43 (5.05-11)	0.319	-
Scapular Index (อัตราส่วน) (pectoralis minor)	53.73±6.44 (40.11-70.42)	56.34±5.48 (43.33-69.08)	0.057	

หมายเหตุ * = $p<0.05$ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีและไม่มีข้อไหล่เจ็บ โดยใช้สถิติ Mann Whitney U Test

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved